

” கர்மங்களின் மிக ஆழமான விளைவுகள் ”

பாப்தாதா எல்லைக்கப்பாற்பட்ட அனாதி, அழியாத நாடகத்தின் காட்சியினுள் விசேஷமாக எந்தக் காட்சியைப் பார்த்து மகிழ்வுறுகிறார்? தெரிந்திருக்கிறீர்களா? தற்சமயம் பாப்தாதா பிராமணர்களின் லீலை, விசித்திரமான மற்றும் சிரிக்க வைக்கும் விஷயங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். எப்படி குழந்தைகள் 'ஹே! பிரபுவே உங்களுடைய லீலை அளவில்லாதது' என்று கூறுகிறார்கள். அதே போல் தந்தையும் குழந்தைகளின் லீலை மிக அதிசயமானது, வகை வகையான லீலைகள் என்று கூறுகிறார். அனைத்தையும் விட அதிசயமான லீலையாக பார்ப்பதற்கு எது தென்படுகிறது என்பதைத் தெரிந்திருக்கிறீர்களா? இந்த நேரம் அனைத்தும் இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள், ஆனால் என்ன செய்கிறார்கள்? அதை அவர்களும் புரிந்திருக்கிறார்கள், மேலும் என்ன செய்கிறோம் என்பதைத் தெரிந்தும் இருக்கிறார்கள். எப்படி ஏதாவது விகாரத்தின் வசமான ஆத்மா பரவச ஆத்மா, சுயநினைவிழந்த ஆத்மா என்ன கூறுகிறது, என்ன செய்கிறது என்று ஒன்றும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அந்த மாதிரி லீலையை பிராமணர்களும் செய்கிறார்கள். அந்த மாதிரி லீலையைப் பார்த்து பாப்தாதா இரக்கமனம் உடையவராகவும் ஆகிறார். மேலும் கூடவே நியாயம் வழங்கும் தலைமை நீதிபதியாகவும் ஆகிறார். அதாவது லவ் மற்றும் லா (அன்பு மற்றும் சட்டம்) இரண்டின் சமநிலை வைக்கிறார். ஒரு பக்கம் இரக்க மனமுடையவராகி தந்தையின் உறவினால் கடுமையைத் தளர்த்தவும் செய்கிறார். அதாவது ஒன்று, இரண்டு, மூன்று தடவைகள் மன்னிக்கவும் செய்கிறார். இன்னொரு பக்கம் தலைமை நீதிபதியின் ரூபத்தில் நன்மை செய்பவராக இருக்கும் காரணத்தினால் குழந்தைகளின் நன்மைக்காக ஈஸ்வரிய சட்டங்களையும் கூறுகிறார். அனைத்தையும் விட சங்கமயுகத்தின் மிகப்பெரிய அனாதி சட்டமாக எது இருக்கிறது? நாடகத்திட்டப்படி ஒன்றிற்கு லட்சம் மடங்கு பிராப்தி மற்றும் வேதனை அல்லது அனுபவிப்பது இந்த சட்டம் அதாவது நியமம் தானாக இயங்கிக் கொண்டே இருக்கிறது. தந்தைக்கு ஸ்தூலமான வழக்கப்படி இந்தக் காரியத்திற்காக இதைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் அல்லது இந்தக் காரியத்திற்காக இந்த தண்டனை என்று சொல்ல மற்றும் செய்ய வேண்டியிருப்பதில்லை. ஆனால் இது தானியங்கி ஈஸ்வரிய இயந்திரம் ஆகும். இந்த இயந்திரத்தை அனேக குழந்தைகள் தெரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. எனவே தான் கர்மங்களின் விளைவு மிக ஆழமானது என்று வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தந்தையை தெரிந்து கொண்டார், அடைந்து விட்டார் அல்லது ஆஸ்தியையும் அடைந்தார், பிராமண பரிவாரத்திற்குள் தன்னை பிராமணன் என்றும் ஏற்றுக் கொண்டார், பிரம்மா குமார் அல்லது பிரம்மா குமாரி என்ற பட்டமும் கிடைத்து விட்டது, ஈஸ்வரிய சேவைக்காக பொறுப்பாளர் ஆகிவிட்டார். சகஜ இராஜயோகி என்றும் கூறுகிறார், பிராப்தியின் அனுபவத்தையும் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார், ஈஸ்வரிய போதை பிராப்தியின் போதையும் ஏற ஆரம்பிக்கிறது. அடையப்போவதின் அடையாளமும் தென்படத் தோன்றுகிறது, ஆனால் மேலே இன்னும் என்ன ஆனது? மாயாவின் சவாலை வெற்றிப் பூர்வமாக எதிர்கொள்ள முடியவில்லை. மாயாவின் விதவிதமான ரூபங்களை புகுத்தறிய முடிவதில்லை. எனவே சிலர் மாயாவை பலம் நிரம்பியதாக பார்த்து மனமுடைந்து (சோர்ந்து), போய் விடுகிறார்கள். என்னால் வெற்றி அடைய முடியுமா? சிலர் எதிர் கொண்டிருக்கும் போதே சில நேரம் தோல்வியை, சில நேரம் வெற்றியை அனுபவம் செய்கிறார்கள், களைப்படைந்து விடுகிறார்கள், அதாவது களைப்படைந்து எங்கிருக்கிறாரோ, எப்படியிருக்கிறாரோ அங்கேயே நின்று விடுகிறார். முன்னேற வேண்டும் என்று நினைத்தாலும் தைரியம் வருவதில்லை. சிலர் தன்னில், தந்தையிடமிருந்து நேரடியாக துணையை மற்றும் உதவியைப் பெறுவதற்கு தைரியம் இல்லாததைப் பார்த்து வழியில் செல்லும் மற்ற துணைவர்களையே வழிகாட்டி ஆக்கி அதாவது அவர் மூலமாகவே துணை மற்றும் சகயோகத்தின் பிராப்தி இருக்கிறது என்று (தவறாக) நினைக்கிறார்கள். தந்தைக்குப் பதிலாக ஏதாவது பிற ஆத்மாவை தன்னுடைய ஆதாரம் என்று நினைத்து விடுகிறார்கள், அதனால் தந்தையிடமிருந்து விலகி விடுகிறார்கள். ஒரு சிறிய குச்சியை தன்னுடைய ஆதாரம் என்று நினைக்கும் காரணத்தினால் அடிக்கடி புயல்களில் ஆடவும், விழவும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் எப்பொழுதும் சென்றடைய வேண்டிய கரையை மிகத் தூரமாக அனுபவம் செய்கிறார்கள். அது போலவே ஏதோ நபரின் ஆதாரத்தின் கூடவே சில ஆத்மாக்கள் ஏதாவது விதமான பிராப்தியின் ஆதாரத்தில் நடப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். இது இருந்தால் அல்லது இப்படி இருந்தால் முயற்சி செய்வேன், இது கிடைத்தால் முயற்சி செய்வேன் அந்த மாதிரி வசதிகள் என்ற ஊன்றுகோலின் ஆதாரத்தில் சென்று கொண்டு இருக்கிறார்கள். அழியாத தந்தையின் ஆதாரத்தை எடுக்காமல் அற்பகாலத்தின் அனேக ஆதாரங்களை சார்ந்து விடுகிறார்கள்.

எந்த ஆதாரம் அழியக்கூடியது மற்றும் மாறிக் கொண்டே இருக்குமோ அதை ஆதாரமாக ஆக்கிய காரணத்தினால், தானும் அனைத்து பிராப்திகளின் அனுபவத்தை கொஞ்ச நேரத்திற்காக மட்டுமே அனுபவம் செப்கிறார்கள். மேலும் மனநிலையும் ஒரே சீராக இருப்பதில்லை, அடிக்கடி மாறிக் கொண்டே இருக்கும். ஒரு நேரம் மிகுந்த குஷி மற்றும் ஆனந்தத்தில் இருப்பார், அடுத்த நேரம் மிகுந்த சோர்வுடையவராக வாடிப்போன மற்றும் இரசனையற்றவராகத் தென்படுவார். என்ன காரணம் என்றால் ஆதாரமே அப்படிப்பட்டது. சில ஆத்மாக்கள் மிக நல்ல ஊக்கம் உற்சாகம், தைரியம் மற்றும் தந்தையின் சகயோகத்தினால் மிக முன்னுக்கு லட்சியத்தின் அருகில் வரை வந்து சேர்ந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் 63 ஜென்மங்களின் கணக்கை இங்கேயே முடிக்க வேண்டும். தன்னுடைய கடந்த கால சம்ஸ்காரம் சபாவம் வெளிப்பட்டு நிரந்தரமாக முடிவடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் கர்மங்களின் ஆழமான விளைவுகளைத் தெரிந்து கொள்ளாமல், என்ன கடைசி வரை இப்படியே நடக்குமா என்று பயந்து விடுகிறார்கள். இன்று வரையிலும் இந்த மோதல் ஏன் நடக்கிறது? இந்த வீணான எண்ணங்களின் குழப்பத்தின் காரணமாக கடந்து செல்ல முடிவதில்லை. யோசிப்பதிலேயே நேரத்தை வீணாக்கி விடுகிறார்கள். மேலும் கோடியில் சிலர் தான் புயல் களையும், நாடகத்தால் கொடுக்கப்பட்ட பாசு என்று புரிந்து சபாவ சம்ஸ்காரத்தின் மோதலை முன்னேறு வதற்கான ஆதாரம் என்று புரிந்து மாயாவை பகுத்தறிந்து கொண்டு கடந்து செல்கிறார்கள். எப்பொழுதும் தந்தையை துணைவனாக்கிக் கொண்டே சாட்சியாக இருந்து ஒவ்வொருவரின் பங்கைப் பார்த்து எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியாக இருந்து சென்று கொண்டே இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது வந்து சேர்ந்து விடுவோம் என்ற நிச்சயம் எப்பொழுதும் இருக்கிறது. இவ்வாறு தந்தை இத்தனை விதவிதமான குழந்தைகளின் லீலைகளைப் பார்க்கிறார்.

சத்தியமான தந்தையிடம் தன்னுடைய வாழ்க்கை என்ற படகை கொடுத்து விட்டீர்கள் என்றால் சத்தியத்தின் துணை உள்ள படகு ஆடும், ஆனால் மூழ்காது என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். தந்தையிடம் பொறுப்பைக் கொடுத்து விட்டு திருப்பி எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள். நான் செல்ல முடியுமா - நான் எங்கிருந்து வந்திருக்கிறேன்? எனது என்பதை அகற்றுவது என்றால் தந்தையினுடையவராக ஆவது. இந்த தவறைத் தான் செய்கிறீர்கள். மேலும் இதே தவறு செய்து தன்னை குழப்பி வேதனை அடைகிறீர்கள். நான் செய்கிறேன் அல்லது என்னால் செய்ய முடியும் என்ற இந்த தேக அபிமானத்தின் நான், எனது என்பது இருக்க வேண்டாம். இந்த மொழியையே மாற்றுங்கள். எப்பொழுது நான் தந்தையினுடையவராக ஆகிவிட்டேன் என்றால் பொறுப்பாளர் யார்? எப்படி தந்தை நடத்துவிடப்பாரோ அப்படி நடந்து கொள்வேன். என்ன தந்தை கூறுவாரோ அதைச் செய்வேன், எந்த நிலையின் ஸ்தானத்தில் தந்தை அமர வைப்பாரோ அங்கு அமருவேன் என்ற இந்த ஒன்று மட்டும் தான் என்னுடைய பொறுப்பு இருக்கிறது என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஸ்ரீமத்தில் என்னுடையது என்ற மனம் சொல்லும் வழியைக் கலக்க மாட்டேன் என்றால் வேதனைப்படுவதிலிருந்து விலகி, பிராப்தி சொரூபம் மற்றும் முயற்சி செய்வதின் சலபமான நிலையை பிராப்தி செய்வேன், அதாவது எப்பொழுதும் நல்ல புத்தியை பெறுவேன். மற்றவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் பயப்படாதீர்கள். என்ன ஆகும்? இப்படியும் ஆகுமா? என்று பயப்படாதீர்கள். ஆனால் ஆழமாகச் செல்லுங்கள், ஏனென்றால் தற்சமயம் கடைசி நேரத்தின் அருகாமையின் காரணமாக ஒரு பக்கம் அனேக விதமான மிச்சமிருக்கும் கணக்கு வழக்கு, சபாவம், சம்ஸ்காரம் அல்லது மற்றவர்களின் உறவு நெருக்கம் மூலமாக வெளியாகும், அதாவது இறுதி விடைபெறும். அப்படி வெளியில் வந்து கொண்டே அனேக விதமான மனம் சம்மந்தப்பட்ட சோதனைகள் என்ற நோய்களைப் பார்த்து பயப்படாதீர்கள். ஆனால் இது மிகக் கொடிய, இறுதியின் அடையாளம் என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள். இன்னொரு பக்கம் இறுதி நேரம் அருகில் இருக்கும் காரணத்தினால் கர்மங்களின் விளைவுகளின் இயந்திரமும் அதிவேகமாக இயங்குவதாகத் தென்படும். தர்மராஜ்புரிக்கு செல்வதற்கு முன்பு இங்கேயே செய்த கர்மம் மற்றும் அதன் தண்டனையின் சாட்சாத்காரம் இருக்கும். ஒருவேளை சத்தியமான தந்தையின் உண்மையான குழந்தை ஆகி, சத்திய ஸ்தானத்தின் நிவாசியாகி, சிறிது அசத்திய காரியம் செய்தீர்கள் என்றாலும் பிரத்யக்ஷமாக தண்டனையின் அனேக அதிசயமான ரூபத்தில் காட்சிகள் இங்கேயே கிடைக்கும். பிராமண பரிவாரம் அல்லது பிராமணர்களின் பூமியில் கால் நிற்க முடியாது, ஒவ்வொரு (பாவக்) கரையும் தெளிவாகத் தென்படும், மறைக்க முடியாது. அவரே தன்னுடைய தவறின் காரணமாக மன உளைச்சலில் நிலைத்திருக்க முடியாது. தன்னைத் தானே தண்டனைக்குரியவராக அவர்களே ஆக்கிக் கொள்வார்கள். இவை அனைத்தும் நடக்கத் தான் செய்யும். இதன் ஞானம் தெரிந்தவராக ஆகுங்கள். பயப்படாதீர்கள். புரிந்ததா? மாஸ்டர் சர்வ சக்திவான் பயப்படுவதில்லை. நல்லது.

கர்மங்களின் விளைவுகளை தெரிந்திருப்பவர்களுக்கு, எப்பொழுதும் ஒவ்வொரு விநாடி, ஒவ்வொரு எண்ணத்திலும் தந்தையின் ஸ்ரீமத்படி நடக்கக்கூடிய, தன்னுடைய வாழ்க்கையின் பொறுப்பை தந்தைக்கு ஒப்படைக்கக்கூடிய, எப்பொழுதும் தந்தையின் ஆதாரத்தை எதிரில் வைத்து அனைத்து தடைகளிலிருந்தும் விலகியிருக்கக்கூடிய, சம்பூர்ண நிலையை எதிரில் வைக்கும் அந்த மாதிரி தைரியம், உற்சாகம், ஊக்கத்தில் எப்பொழுதும் இருப்பவர்களுக்கு பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் நமஸ்காரம்.

தீதி அவர்களுடன் :

இப்பொழுதோ தந்தை குழந்தைகளை சம்பன்ன ரூபத்தில் பார்க்க விரும்புகிறார். ஆனால் சம்பன்னம் ஆவதில் தான் அதிசயமான விஷயங்களைப் பார்ப்பீர்கள். ஏனென்றால் இது நடைமுறை பரீட்சை ஆகிவிட்டது. எந்த விதமான புதிய காட்சி அல்லது ஆச்சரியப்படும்படியான காட்சி எதிரில் வந்தாலும், அந்தக் காட்சியை பார்வையாளர்(சாட்சியான) கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்க வேண்டும், ஆடக்கூடாது. ஏதாவது அந்த மாதிரியான காட்சி எதிரில் வருகிறது என்றால் முதலில் பார்வையாளராக பார்க்கும் நிலை என்ற ஆசனத்தில் அமர்ந்து பார்ப்பது அல்லது நிர்ணயம் செய்வதினால் மிகுந்த மகிழ்ச்சி வரும். பயம் வராது. இப்பொழுது நடக்கத் தான் வேண்டும் என்றால் பயப்படுவது அல்லது பயபீதி ஆவது இருக்கவே முடியாது. எப்படி அனேக தடவைகள் பார்த்த காட்சியையே மீண்டும் பார்க்கிற மாதிரி. இந்தக் காரணத்தினால் என்னவானது? ஏன் ஆனது? அந்த மாதிரியும் ஆகுமா? என்ற இதுவோ புது விஷயம் ஆனது. இந்த எண்ணம் அல்லது வார்த்தைகள் இருக்காது. இன்னும் இரகசியம் அறிந்து நடப்பவராக, யோகம் நிறைந்தவராக, லைட் ஹவுஸ் ஆகி வாயுமண்டலத்தை புள் லைட் ஆக்குவீர்கள். பயப்படுபவர்களாக இருக்க மாட்டீர்கள். அந்த மாதிரி அனுபவம் ஆகிறது தான் இல்லையா? இதைத் தான் மலைக்கு சமமான சோதனையை கடுகுக்கு சமமான அனுபவம் ஆவது என்று கூறுவது. பலவீனமானவருக்கு மலை போன்று தோன்றும் மற்றும் மாஸ்டர் சர்வ சக்திவானுக்கு கடுகாக அனுபவம் ஆகும். இதன் மேல் தான் வரிசைக்கிரம எண் உருவாகிறது. நடைமுறை பரீட்சையில் தேர்ச்சி பெறுவதிலும் வரிசை எண் உருவாகிறது. எப்பொழுதும் பரீட்சையில் மதிப்பெண் கிடைக்கும். படிப்போ நடந்து கொண்டே இருக்கும், ஆனால் வரிசை எண் பரீட்சையின் ஆதாரத்தில் இருக்கும். ஒருவேளை பரீட்சை இல்லை என்றால் வரிசை எண்ணும் இல்லை. எனவே உயர்ந்த முயற்சி செய்பவர் பரீட்சையை ஒரு விளையாட்டு என்று புரிந்து கொள்கிறார். விளையாட்டில் ஒருபொழுதும் பயப்படுவதில்லை. விளையாட்டோ பொழுதுபோக்காக இருக்கிறது. அப்படி பொழுதுபோக்கில் பயப்படுவது கிடையாது. நாளாக நாளாக மிக அதிகமாக முன்னேறுவதற்கும் மற்றும் முன்னேற்றுவதற்குமான காட்சிகளைப் பார்ப்பீர்கள். மிகச் சிறிய தவறு கடினமாக்கிவிடும், அது எந்த தவறு? ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோம் இல்லையா! நான் எப்படிச் செய்வது, நான் செய்ய முடியாது, நான் அப்படி நடந்து கொள்ள முடியாது... ஆகியவை. நீங்கள் (தனியாக) நடங்கள் என்று யார் கூறியது? நீங்களாகவே நடங்கள் என்று தந்தையோ கூறவில்லை. துணைவனின் துணையை பிடித்துக் கொண்டு நடங்கள். துணையை விட்டு விட்டு தன் மேல் ஏன் சமையை தூக்கிக் கொண்டு செல்கிறீர்கள் அதனால் என்னால் நடக்க முடியாது, நான் செய்ய முடியாது என்று கூற வேண்டியதாக இருக்கிறது. தவறு அவர்களுடையது மற்றும் தந்தையிடம் புகார் கூறுவார்கள். விரலை அவர்களே விட்டு விடுகிறார்கள், சமையை அவர்களே தூக்குகிறார்கள், பின்பு சமையை தூக்க முடியாது என்று கூறுகிறார்கள். நீங்கள் தூக்குங்கள் என்று யார் கூறியது. சமை தூக்கு வதற்கான பழக்கம் இருக்கிறது இல்லையா? யாருக்கு சமை தூக்குவதின் பழக்கம் இருக்கிறதோ அவருக்கு உட்கார்ந்து சலபமான காரியம் செய்யக் கூறினீர்கள் என்றால் செய்ய முடியாது. அப்படி இதுவும் பழைய பழக்கத்தின் வசம் ஆகிவிடுகிறார்கள். இது என்னுடைய பழைய சம்ஸ்காரம் என்றும் கூற முடியாது. பழைய சம்ஸ்காரம் என்றால் மர்ஜீவா (மறுபிறவி எடுத்தவர்) ஆகவில்லை. மர்ஜீவா ஆகிவிட்டீர்கள் என்றால் புதிய ஜென்மம், புதிய சம்ஸ்காரம் இருக்க வேண்டும், பழைய சம்ஸ்காரம் இந்த ஜென்மத்தினுடையது அல்ல, முந்தைய ஜென்மத்தினுடையது. அந்தக் குலமே வேறு, இந்தக் குலமும் வேறு. அது சூத்திர குலம், இது பிராமண குலம். எப்பொழுது குலம் மாறுகிறதோ அப்போது அந்தக் குலத்தின் மரியாதையைக் கடைபிடிக்க வேண்டும். எப்படி உலகியல் வழக்கத்தில் கூட ஒருவேளை கன்னியாவின் குலம் திருமணத்திற்குப் பிறகு மாறிவிடுகிறது என்றால், அந்தக் குலத்தின் மரியாதைப்படி தன்னை நடத்திக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதுவும் குலம் மாறிவிட்டது இல்லையா? எனவே பழைய பழக்கம் இல்லையா, எனவே இப்படியெல்லாம் இருக்கத் தான் செய்யும் என்று இதை யோசித்தும் பலவீனமானவர் ஆகக்கூடாது. ஆனால் இப்பொழுதைய குலத்தின் மரியாதை என்ன, அந்த மரியாதையின் படி இது இல்லவே இல்லை. நல்லது.

வரதானம் - ஒவ்வொருவரின் சுபாவம், சம்ஸ்காரத்தைத் தெரிந்து, மோதுவதற்குப் பதிலாக பாதுகாப்பாக இருக்கக்கூடிய மாஸ்டர் ஞானம் நிறைந்தவர் ஆகுக.

எந்தவொரு விஷயத்தையும் பெரியதாக அல்லது சிறியதாக ஆக்குவது தன்னுடைய புத்தியின் ஆதாரத்தில் இருக்கிறது. எப்பொழுது ஒவ்வொருவரின் சுபாவ சம்ஸ்காரத்தைத் தெரிந்து கொண்டீர்கள் என்றால் ஞானம் நிறைந்தவர் ஒருபொழுதும் யாருடைய சுபாவ, சம்ஸ்காரத்தின் மோதலில் வர முடியாது. எப்படி இது குழி அல்லது மலை என்று யாருக்காவது தெரிகிறது என்றால் தெரிந்தவர் ஒருபொழுதும் மோத மாட்டார். ஒதுங்கிச் சென்று விடுவார். அதே போல் நீங்களும் ஒதுங்கி விடுங்கள், அதாவது தன்னை பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஏதாவது காரியத்திற்காக ஒதுங்காதீர்கள் ஆனால் தன்னுடைய பாதுகாப்பு சக்தியினால் மற்றவர்களையும் பாதுகாப்பது இது தான் ஒதுங்கி விடுவது.

சுலோகன் - பறக்கும் கலையை அனுபவம் செய்ய வேண்டும் என்றால் எப்பொழுதும் பாக்கியம் மற்றும் பாக்கியத்தை உருவாக்குபவரின் நினைவில் இருங்கள்.